

Život Cirkvi

Ročník 14

42/2007

**Veľtrh sociálnych aktivít:
Aby človek cítil, že je človekom**

Vyhlásenie KBS k Medzinárodnému dňu boja proti chudobe

SVETLO V TMÁCH

Pred niekoľkými málo dňami sa pre vodičov opäť stalo povinným pri každej jazde aj cez deň zapnúť svetlá. Logiku tohto nariadenia iste netreba príliš zdôvodňovať: vstupujeme do obdobia, keď sa podmienky jazdy motorovým vozidlom stali rizikovejšími, veď pre jeseň sú typické sychravé, hmlisté dni, navyiac stále kratšie a akési ponurejšie. Aj vozovky sú vlhšie, riziko šmyku v zákrute je vyššie. Slovom, nastáva obdobie vyžadujúce vyššiu pozornosť: tej naozaj pomáha byť ako šofér osvetlený a vidieť ostatných vodičov osvetlených. Koľkým nehodám, zrážkam, či dokonca zraneniam sa predišlo práve preto, že svetlo sprehľadnilo situáciu a umožnilo reagovať a tak predísť chaosu na cestách.

Čosi z tejto jesennej ponurosti akoby presiaklo aj do atmosféry nášho celospoločenského života. Na cestách medziľudskej komunikácie niektorých spoločenských skupín dochádza k medializovaným verbálnym šmykom a názorovým zrážkam, ústiacich do vzťahových havárií s veľmi otáznym koncom. V týchto súvislostiach sa napríklad aj terajšie sté výročie černovskej tragédie ponáša na temné, zahmlené a neprehľadné údolie s nebezpečne šmykľavým podložíom, do ktorého je múdre spomienkami vchádzať iba so zvýšenou opatrnosťou, obrazne povedané - tiež s poriadne zapnutými svetlami. Svetlami zodpovednosti, úprimnosti, pokánia, odstupu i nadhľadu. Aby hmlovinu vášni prežiarilo svetlo pravdy, aby labyrint predsudkov konečne vyústil na cestu vecného a konštruktívneho posúdenia skutočností. Lebo dráma v Černej nie je problém čisto a jedine historický či politický, ale aj - a možno dokonca predovšetkým - problém svojim spôsobom i duchovný. Veď či nie je ďalším spredmetnením odvekého duchovného zápasu dobra so zlom situácia, keď sa pôvodne plánovaná posviacka nového chrámu napokon zvrháva na krvavý masaker? Prečo miesto výzvy k modlitbe nakoniec zazneli povely k streľbe? Prečo miesto zjednotenia okolo Kristovho oltára siahol človek človeku nenávisť na život? Prečo zmysluplnú nekrvavú Kristovu obeť na oltári nového kostola vytesnilo absurdné krviprelieanie na pseudo oltári ľudskej nenávisť? Áno, korene všetkého toho to sú hlbšie ako len na úrovni politickej, národnostnej či mocenskej: sú v konečnom dôsledku ďalším jedovatým výhonkom prvotného hriechu, ktorý vzdialil človeka od Boha a preto i človeka od človeka, čo dramaticky vyústilo do Kainovej bratovraždy. Bratovraždy, ktorej nespočetné modifikácie otrávil celé dejiny ľudskej civilizácie, otrávil vojnami, konfliktami, vraždami, či hoci ak streľbou.

Biblické posolstvo aj v týchto situáciách radí „zapnúť svetlá“, vyzýva zapnúť svetlá nielen na začiatku jesene, ale zažívať ich - spolu s biblic-

kými múdrymi pannami - sústavne, a samozrejme nie akési materiálne vonkajškové svetlo, ale vnútorné svetlo duchovnej bdelosti. Veď napokon slovo svetlo a jeho odvozeniny Nový zákon spomína vyše sto krát, z toho celkom prvý raz v Matúšovom evanjeliu ako citát proroka Izajáša: „Ľud bývajúcí v temnotách uvidel veľké svetlo, svetlo zažiarilo tým, čo sedeli v temnom kraji smrti“. Tým svetlom je Ježiš Kristus, aby do „kraja smrti“ vniesol nový životodarný impulz. Černová v ten hrozný krvavý deň musela naozaj pôsobiť ako onen „kraj smrti“. Vracat' sa k tej udalosti bez hlbšej reflexie, pripomínať smrť bez presahu k novej kvalite vzťahov by znamenalo temnotu smrti znásobovať a prehlbovať. Len s nadprirodzenou vierou je možné vnímať podstatu dejinných udalostí, len s vierou v Boha je možné prežívať aj vlastnú identitu ako zodpovednosť za spoluvytváranie budúcich dejín. Aj preto sa Ježiš v evanjeliu najbližšej nedele bude naliehavo pýtať: „Nájde Syn človeka vieru na zemi, keď príde?“ To nie je akademická otázka o štatistike veriacich. Ani chladnokrvná otázka religionistu. To je existenciálna otázka o živote a smrti, o svetle a tme, o existencii či neexistencii človeka. A vlastne otázka o svetle: nájde syn človeka, keď zasa príde, medzi ľuďmi svetlo viery, ktoré im zveril cez Písmo, sviatosti a vez oheň Ducha svätého? Svetlo odpustenia a pokánia? Svetlo uschopňujúce začínať odznova, bez nenávisťi a predsudkov? Svetlo, ktoré z každej krízy činí šancu vnímať udalosti hlbšie a s nadhľadom?

Takéto svetlo preda len zažiarilo: v momente, keď na hlavnom oltári ostrihomskej baziliky podpísali predstavitelia slovenských a maďarských biskupov listiny zmierenia, a by si ich potom vymenili. V oboch dominovala rovnaká veta: „odpúšťame a prosíme o odpustenie“. Treba historické skutočnosti reálne a objektívne popísať? Samozrejme! Treba identifikovať vinníkov a určiť pomer zodpovednosti? Isteže. Po tom všetkom a po toľkom čase však niet iného konštruktívneho riešenia, ako odpustiť a prosiť o odpustenie. Slovom, zažať svetlo pokory a milosrdenstva, ktoré oslobodzujú a dáva šancu začínať vo vzťahoch odznova.

Áno, pred niekoľkými málo dňami sa pre vodičov opäť stalo povinným pri každej jazde zapnúť svetlá aj počas dňa. V opačnom prípade hrozí pokuta 2000 korún. Pokutou za odmietnutie božieho svetla je špirála násilia, nepokoj a rozklad vzťahov. Prítom hrozí, že kto tu na zemi neprekonáva medziľudské priepasti, bude musieť vo večnosti zažívať údesnú priepasť medzi sebou a Bohom. Ale pre tvorcov pokoja platia slová blahoslavenstva: blažení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi.

RV, Jozef Hal'ko

Príhovor Benedikta XVI. pred nedeľnou modlitbou Anjel Pána

Vatikán (14. októbra, RV) - Pápež Benedikt XVI. sa v nedeľu 14. októbra napoludnie pomodlil spolu s veriacimi zhromaždenými na Námestí sv. Petra vo Vatikáne mariánsku modlitbu Anjel Pána. Pred ňou sa im prihovoral týmito slovami:

„Drahí bratia a sestry,

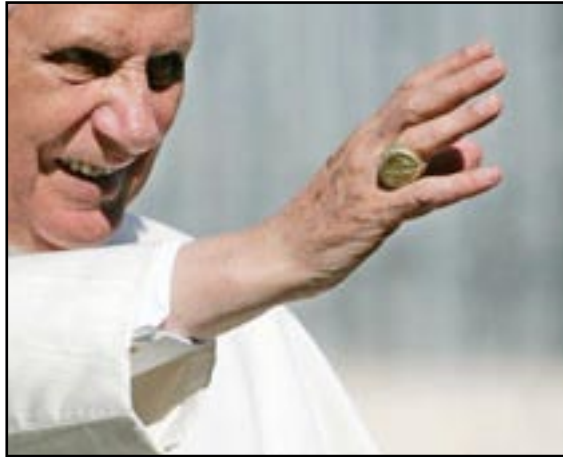
evanjelium dnešnej nedele predstavuje Ježiša, ako uzdravuje malomocných, z ktorých iba jeden, a to Samaritán, teda cudzinec, sa vráti, aby mu poďakoval (porov. Lk 17, 11 – 19). Pán mu hovorí: ‚Vstaň a choď, tvoja viera ťa uzdravila‘ (Lk 17, 19). Tento evanjeliový text ponúka dve úvahy. Najprv privádza k zamysleniu o uzdravení, a to na dvoch rovinách. Prvá je povrchnejšia - vzťahuje sa na telo. Druhá je hlbšia - dotýka sa ľudského vnútra, ktoré Biblia nazýva ‚srdcom‘ a ktoré prežaruje celú existenciu.

Plné a radikálne uzdravenie je ‚spásou‘. Ten istý spoločný jazyk, ktorý rozlišuje medzi ‚zdravím‘ a ‚spásou‘, nám pomáha pochopiť, že spása znamená oveľa viac než len zdravie: je skutočne novým životom, plným a definitívnym. Okrem toho Ježiš tu - podobne ako pri iných udalostiach - vyslovuje slová: ‚Tvoja viera ťa uzdravila.‘ Je to viera, ktorá zachraňuje človeka, pričom upevňuje a prehľbuje jeho vzťah s Bohom, so sebou samým a tiež s inými. Vieru možno vysloviť vyjadrením vďačnosti. Ten, kto podobne ako uzdravený Samaritán vie ďakovať, ukazuje, že nepovažuje všetko za samozrejmosť, ale za dar, ktorý aj keď prichádza prostredníctvom ľudí alebo prírody, v konečnom dôsledku pochádza od Boha. Viera teda znamená otvorenie sa človeka Pánovej milosti - znamená uznať, že všetko je dar, všetko je milosť. Aký veľký poklad je ukrytý v takom nepatrnom slove ‚ďakujem‘!

Ježiš uzdravuje desiatich malomocných, teda postihnutých chorobou, ktorá sa kedysi považovala za ‚nákazlivú nečistotu‘ vyžadujúcu rituálne očistenie (porov. Lv 14, 1 – 37). Malomocnosťou, ktoré skutočne ničí

človeka a spoločnosť, je však hriech - je to pýcha a egoizmus -, ktoré sú v ľudskej duši zdrojom ľahostajnosti, nenávisťi a násilia. Toto malomocnosťou ducha zohavuje tvár ľudskosti a nemôže ho uzdraviť nik iný, iba Boh, ktorý je Láska. Ten, kto otvorí srdce Bohu a obráti sa, je vnútorne uzdravený zo zla.

‚Obráťte sa a verte evanjeliu‘ (porov. Mk 1, 15). Ježiš začal svoje verejné účinkovanie týmto pozvaním, ktoré

v Cirkvi znie aj naďalej, takže aj Najsvätejšia Panna vo svojich zjaveniach, osobitne počas uplynulých rokov, túto výzvu vždy nanovo opakovala. Dnes myslíme predovšetkým na Fatimu, kde sa práve pred 90 rokmi - od 13. mája do 13. októbra 1917 - Panna Mária zjavovala trom pastierikom: Lucii, Hyacinte a Františkovi. Prostredníctvom rozhlasového a televízneho spojenia by som bol rád duchovne prítomný

v mariánskej svätyni, kde štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone predsedal v mojom mene záverečným oslavám tohto významného výročia. Srdečne pozdravujem jeho, ďalších prítomných kardinálov a biskupov, kňazov, ktorí pracujú vo svätyni, ako aj pútnikov, ktorí tam prišli pri tejto príležitosti z rozličných krajín sveta. Prosme Pannu Máriu, aby všetkým kresťanom vyprosila dar opravdivého obrátenia, aby bolo dôsledne a verne ohlasované nemenné evanjeliové poslanstvo, ktoré ukazuje ľudstvu opravdivú cestu pokoja.“

Po nedeľnej modlitbe Anjel Pána Svätý Otec pozdravil v rozličných rečiach pútnikov, ktorí dnes za pekného a slnkom prehriateho jesenného nedeľného poludnia zaplnili takmer celé námestie sv. Petra. Medzi nimi nechýbali ani pútnici zo Slovenska. Benedikt XVI. im adresoval tieto slová:

„Srdečne pozdravujem pútnikov zo Slovenska, osobitne z farnosti svätého Michala v Naháči. Bratia a sestry, prajem vám požehnaný pobyt v Ríme. S láskou žehnám vás a vaše rodiny. Pochválený buď Ježiš Kristus!“ RV ls

Generálna audiencia Benedikta XVI.: sv. Euzébius Vercellský

„Drahí bratia a sestry,

požívam vás zamyslieť sa nad osobou sv. Eusébia z Vercelli, prvého biskupa severnej Itálie. Narodil sa začiatkom 4. storočia na Sardínii a ešte v mladom veku sa s rodinou presťahoval do Ríma. Neskôr bol ustanovený za lektora, čím bol začlenený medzi klérus Večného

mesta, a to práve v čase, keď bola Cirkev ťažko skúšaná ariánskou herézou. Čoraz viac uznávaný Eusébius bol v roku 345 zvolený na biskupský stolec vo Vercelli. Nový biskup ihneď začal veľké dielo evanjelizácie na svojom území, ktoré bolo z veľkej časti najmä na vidieku ešte pohanské. Inšpirovaný sv. Atanážom – autorom

diela Život sv. Antona Pustovníka, životopisu zakladateľa mníšskeho spôsobu života na Východe – založil vo Vercelli kňazskú komunitu podobajúcu sa komunite mníchov. Vďaka mníšskemu spôsobu života nadobudol klérus tejto oblasti významné črty apoštolskej svätosti a vzišli z neho také osobnosti, ako napríklad biskup Limenio a Honorát, nástupcovia Eusébia vo Vercelli, ďalej Gaudencius v Novare, Esuperancius v Tortone, Eustasius v Aoste, Eulogius v Ivrei, Maximus v Turíne, všetci v Cirkvi uctievaní ako svätí.

Eusébius, pevne formovaný v nicejskej viere, zo všetkých síl bránil plné božstvo Ježiša Krista v Nicejskom vyznaní viery, definované ako ‚tej istej podstaty‘ s Otcom. S týmto cieľom sa spojil aj s veľkými cirkevnými otcami 4. storočia, predovšetkým so sv. Atanájom, šíriteľom nicejskej pravovernosti, proti ariánskej zameranej politike cisára, ktorému sa jednoduchšia ariánska viera zdala politicky užitočnejšou ideológiou pre ríšu. Pre cisára nebola dôležitá pravda, ale politická výhodnosť - náboženstvo chcel využiť ako zjednocujúce puto impéria. Títo veľkí otcovia však vytrvali v obrane pravdy proti jej ovládnutiu politikou. Eusébius bol preto odsúdený do vyhnanstva, podobne ako mnohí iní biskupi Východu a Západu, napríklad samotný Atanáž, Hilár z Poitiers, o ktorom sme hovorili minulý týždeň, alebo aj Hosius z Cordoby. V Scitopoli v Palestíne, kam bol Eusébius deportovaný v rokoch 355 – 360, prežil najkrajšiu časť svojho života. Aj tu založil kláštor s malou skupinou svojich žiakov a s veriacimi v Piemonte udržoval písomný kontakt, ako nám to dokazuje najmä druhý z troch Eusébiových listov, uznaných za autentické. Okolo roku 360 ho poslali do vyhnanstva v Kapadócií a v Tebaide, kde ho kruto fyzicky mučili. V roku 361, po smrti Konštantína II., jeho nástupca cisár Julián, nazývaný Apostata, ktorého kresťanstvo ako náboženstvo ríše nezaujímalo, chcel znovu zaviesť pohanstvo. Ukončil vyhnanstvo biskupov, a tak aj Eusébiovi umožnil znovu nastúpiť na biskupský stolec. V roku 362 ho Atanáž pozval, aby sa zúčastnil na koncile v Alexandrii, na ktorom sa rozhodlo, že ariánskym biskupom bude odpustené, ak sa vrátia do laického stavu. Eusébius potom vykonával biskupskú službu ešte zo desať rokov, až do svojej smrti. K svojmu mestu mal príkladný vzťah, ktorý sa stal vzorom a inšpiráciou pastoračnej služby pre iných biskupov v severnej Itálii, ktorými sa budeme zaoberať v nasledujúcich katechézach, napríklad sv. Ambróza v Miláne a sv. Maxima v Turíne.

Vzťah medzi vercellským biskupom a jeho mestom pochopíme najmä z dvoch svedectiev z jeho listov. Prvé je v už spomínanom liste, ktorý Eusébius napísal z exilu v Scitopoli: ‚Milovaným bratom a vytúženým presbyterom, ako aj svätému a vo viere pevnému ľudu vo Vercelli, v Novare, Ivrei a Tortone‘ (Ep. secunda, CCL 9, s. 104). Tieto úvodné vyjadrenia naznačujú vrúcny vzťah dobrého pastiera k svojmu stádu a potvrdzujú ho citom a láskou prekypujúce srdečné otcovské pozdravy každému z jeho detí vo Vercelli v závere listu. Predovšetkým

treba spomenúť výnimočný vzťah spájajúci biskupa so ‚sanctae plebs‘ (svätým ľuďom) nielen vo Vercelli (Vercellae), ktoré bolo prvou a ešte niekoľko rokov jedinou diecézou v Piemonte, ale aj v Novare (Novaria), Ivrei (Eporedia) a Tortone (Dertona), čiže s tými kresťanskými komunitami, ktoré boli v rámci jeho diecézy, no dosiahli určitú súdržnosť a autonómnosť.

Ďalší zaujímavý prvok nachádzame v slovách na rozlúčku, ktorými sa list končí: Eusébius prosí svojich synov a dcéry, aby pozdravovali ‚aj tých, ktorí sú mimo Cirkvi, no prechovávajú voči nám city lásky (etiam hos, qui foris sunt et nos dignantur diligere)‘. Ide o neklamný znak toho, že vzťah biskupa k jeho mestu sa neobmedzoval len na kresťanské obyvateľstvo, ale vzťahoval sa aj na tých, ktorí – hoci nepatrili do Cirkvi – uznávali tohto príkladného človeka ako istú duchovnú autoritu a milovali ho.

Druhé svedectvo o jedinečnom vzťahu biskupa k jeho mestu pochádza z listu, ktorý sv. Ambróz z Milána napísal obyvateľom Vercelli okolo roku 394, viac ako 20 rokov po Eusébiovej smrti (Ep. extra collectionem 14: Maur. 63). Pre partikulárnu cirkev vo Vercelli to boli ťažké chvíle: bola rozdelená a bez pastiera. Ambróz otvorene vyhlasuje, že neváha uznať týchto obyvateľov Vercelli ‚za potomkov svätých otcov, ktorí potvrdili Eusébia ako schopného, len čo ho uvideli, hoci ho predtým nepoznali, a zabudli pritom dokonca i na vlastných spoluobčanov‘. V tom istom liste milánsky biskup jasne dosvedčuje svoju úctu voči Eusébiovi. ‚Taký veľký človek,‘ píše rozhodne, ‚si právom zaslúžil, aby bol zvolený celou miestnou cirkvou.‘ Ambrózov obdiv k Eusébiovi sa zakladal predovšetkým na fakte, že vercellský biskup riadil svoju diecézu najmä svedectvom vlastného života: ‚Svoju cirkev spravoval prísnosťou (svojho) pôstu.‘ Ambróz bol totiž očarený – ako sám priznáva – mníšskym ideálom kontemplácie Boha, o aký sa podľa vzoru proroka Eliáša usiloval Eusébius. ‚Najskôr,‘ spomína Ambróz, ‚vercellský biskup zhromaždil vlastný klérus, aby viedol spoločný život (vita communis), a vychoval ho, aby dodržiaval mníšske pravidlá, hoci žil uprostred mesta.‘ Biskup a jeho klérus mali prežívať problémy spoluobčanov spolu s nimi a robiť to dôveryhodne a zároveň pestovať aj iné, nebeské občianstvo (porov. Hebr 13, 14). A tak skutočne vytvorila pravé občianstvo, opravdivú vzájomnú solidaritu medzi vercellskými občanmi.

Eusébius tak, zatiaľ čo sa staral o svätý ľud vo Vercelli, žil uprostred mesta ako mních a otváral ho smerom k Bohu. Tento spôsob života však nič neuberal z jeho príkladného pastoračného dynamizmu. Zdá sa, že okrem iného to bol práve on, kto vo Vercelli vytvoril farnosť na riadnu a stabilnú cirkevnú službu a podporoval mariánske svätyne, aby sa obrátilo pohanské vidiecke obyvateľstvo. Predovšetkým tento mníšsky spôsob života dodal vzťahu biskupa s jeho mestom istý výnimočný rozmer. Podobne ako kedysi apoštoli, za ktorých sa Ježiš modlil pri Poslednej večeri, aj pastieri a veriaci Cirkvi ‚sú vo svete‘ (Jn 17, 11), ale ‚nie sú zo sveta‘ (Jn 17, 14). A preto

pastieri – pripomínal Eusébius – musia povzbudzovať veriacich, aby nepovažovali mestá tohto sveta za svoj trvalý príbytok, ale aby hľadali budúce mesto, definitívny nebeský Jeruzalem. Táto eschatologická výhrada umožňuje pastierom a veriacim uchovať si správnu stupnicu hodnôt bez toho, aby sa klaňali súčasným trendom a nespravodlivým požiadavkám vládnucej politickej moci. Správna stupnica hodnôt – akoby nám celým svojim životom hovoril Eusébius – nepochádza od včerajších, ani od dnešných vládcov, ale od Ježiša Krista, dokonalého človeka, v božstve rovného Otcovi, no predsa človeka ako sme my. Odvolávajú sa na túto stupnicu hodnôt, Eusébius neúnavne ‚vrela odporúča‘ svojim veriacim, aby ‚starostlivo strážili svoju vieru, udržiavali svornosť a boli neúnavní v modlitbe‘ (Ep. secunda, cit.).

Drahí priatelia, aj ja vám z celého srdca odporúčam tieto večné hodnoty, pozdravujem vás a požehnávam slovami, ktorými sv. biskup Eusébius zakončil svoj druhý list: ‚Obraciam sa na vás všetkých, mojich bratov a sväté sestry, synov a dcéry, veriacich oboch pohlaví a každého veku, aby ste zanesli náš pozdrav aj tým, ktorí sú mimo Cirkvi a ktorí voči nám prechovávajú city lásky‘ (tamže).“

MÁRIA SPIŠIAKOVÁ

Benedikt XVI. pri otvorení vatikánskej Bronzovej brány

Vatikán (12. októbra, RV) – Dnes napoludnie slávnostne otvorili vatikánsku Bronzovú bránu Apoštolského paláca. Svätý Otec sa pri tejto príležitosti prihovoril tým, ktorí sa podieľali na jej reštaurácii. Vyzdvihol ich trpezlivú prácu počas uplynulých dvoch rokov a dotkol sa histórie brány, ktorá sa začala písať počas pontifikátu Pavla V. v rokoch 1617 – 1619. Zhotovili ju Giovanni Battista Soria a Orazio Censore. V roku 1663, po veľkom architektonickom zásahu Gian Lorenza Berniniho, bola brána premiestnená na súčasné miesto, teda na prah medzi stĺporadím na Námestí sv. Petra a Konštantínovým krídlom.

O jej reštaurácii sa uvažovalo už v jubilejnom roku 2000, ale k radikálnej obnove prišlo až o niečo neskôr. Bránu zosadili a obnovili nielen do jej pôvodnej krásy s použitím najmodernejších technických metód, ale ju aj spevnili oceľou. Svätý Otec sa v príhovore dotkol aj jej duchovnej hodnoty, pretože ‚symbolizuje vstup do domu toho, ktorého Pán povolal, aby viedol ako Otec a Pastier celý Boží ľud. Prekračujú ju tí, ktorí prichádzajú, aby sa stretli s nástupcom sv. Petra. Prechádzajú ňou pútnici a návštevníci z rozličných úradov Apoštolského paláca“. Benedikt XVI. v závere zdôraznil, že ‚dom pápeža je otvorený pre všetkých“ a vyjadril túžbu, aby ‚všetci, ktorí prekračia cez Bronzovú bránu mohli cítiť už od vstupu, že ich pápež objíma“.

-sg-

Svätý Otec navštívil Pápežský inštitút sakrálnej hudby

Vatikán (13. októbra, RV) – Pápež Benedikt XVI. v sobotu navštívil Pápežský inštitút sakrálnej hudby v Ríme. Táto akademická vedecká inštitúcia Svätej stolice je už od roku 1932 začlenená medzi pápežské univerzity a fakulty. V príhovore si Svätý Otec spomenul na pamätné dni v novembri 1985, keď sídlo Inštitútu v priestoroch opátstva sv. Hieronyma navštívil už jeho predchodca pápež Ján Pavol II. Pripomenul dielo komunity benediktínskych mníchov, ktorí v týchto priestoroch, dnes kompletne zreštaurovaných, pracovali na revízii Vulgáty, podľa ustanovenia pápeža Pia XI.

Historická sála Gregora XIII. v starom sídle Inštitútu, v Paláci sv. Apollinára, sa stala akousi ‚svätyňou“ slávností a koncertov a slúži Inštitútu ako Veľká aula. Svätý Otec sa v príhovore zmienil o takmer storočnej histórii inštitútu, ktorého absolventi slúžia potrebám miestnych cirkví po celom svete. Spomenul, že už v roku 1911 pápež Pius X. založil Vyššiu školu sakrálnej hudby, ktorá sa neskôr na základe apoštolskej konštitúcie Pia XI. Deus scientiarum Dominus stala Pápežským inštitútom sakrálnej hudby.

Benedikt XVI. v príhovore ďalej osvetlil význam sakrálnej hudby, odvolávajú sa na konštitúciu Sacrosanctum Concilium II. vatikánskeho koncilu. Povedal, že liturgická sakrálna hudba je veľkým pokladom aj v súčasnej dobe, pričom citoval vyjadrenie Jána Pavla II, že táto hudba spája v sebe tri charakteristiky: ‚svätosť, pravé umenie a univerzálnosť“ – čo znamená takú spôsobilosť, že ju možno ponúknuť akémukoľvek národu alebo zhromaždeniu. Na záver pápež vyjadril presvedčenie, že Pápežský inštitút sakrálnej hudby v súlade s Kongregáciou pre Boží kult bude schopný prispievať k aktualizácii vzácných tradícií posvätnéj hudby, vhodne pre dnešnú dobu.

-sg-

Personálne zmeny v úradoch Svätej stolice

Vatikán (13. októbra, RV) – Svätý Otec v piatok vymenoval nového vedúceho Úradu pre archiváciu súčasného obdobia v rámci Vatikánskeho tajného archívu. Stal sa ním Mons. Gianpietro Rampin, ktorý doposiaľ pôsobil v Sekcii pre všeobecné záležitosti štátneho sekretariátu Vatikánu.

Nového predsedu má Pápežská cirkevná akadémia. Stal sa ním Mons. Beniamin Stella, doterajší apoštolský nuncius v Kolumbii, ktorý nahradí vo funkcii Mons. Justa Mullora Garcíu.

Svätý Otec ďalej prijal rezignáciu Mons. Giovanniho De Andreu na post viceprezidenta Úradu práce Svätej stolice a do funkcie vymenoval Mons. Franca Crociho.

-sg-

Svätý Otec apeluje na prepustenie unesených irackých kňazov

Vatikán (15. októbra, RV) – V príhovore po včerajšej modlitbe Anjel Pána Svätý Otec upriamil svoju pozornosť na situáciu v Iraku, kde boli unesení dvaja kňazi sýrsko-katolíckej arcidiecézy Mosul:

“Denne z Iraku prichádzajú vážne správy o atentátoch a násilí, ktoré otriasajú svedomím tých, ktorým leží na srdci dobro tejto krajiny a pokoja v oblasti. Medzi týmito správami som sa dnes dozvedel o únose dvoch dobrých kňazov zo sýrsko-katolíckej arcidiecézy Mosul, ktorým sa vyhrážali smrťou. Apelujem na únoscov, aby okamžite prepustili oboch duchovných, ešte raz zdôrazňujem, že násilie nerieši napätie a vznášam k Pánovi cieľenú modlitbu za ich oslobodenie, za tých, ktorí prpia násilím a za pokoj.”

60-ročný otec Pius Affas – profesor biblických štúdií v tamojšom seminári a mladý kňaz Mazen Isha boli unesení v sobotu okolo štvrtej hodiny popoludní, cestou na svätú omšu na jedno z mosulských predmestí. K únosu sa zatiaľ nikto neprihlásil a neboli vznesené žiadne požiadavky. -dj-

Posolstvo Benedikta XVI. k Svetovému dňu výživy

Vatikán (16. októbra, RV) - Pri príležitosti utorkového Svetového dňa výživy zaslal pápež Benedikt XVI. riaditeľovi Organizácie pre výživu a poľnohospodárstvo Jacquesovi Dioufovi nasledujúce posolstvo:

„Oslobodiť milióny ľudí od hladu je jednou z najdôležitejších výziev súčasnosti. Pápež ďalej podčiarkol, že je neprijateľné, aby toľké ľudské bytosti boli v ohrození života pre nedostatok každodennej potravy. Podľa odhadov OSN viac ako 850 miliónov ľudí na svete trpí hladom.“ Svätý Otec vo svojom posolstve tvrdí, že každému z nás musí záležať na tom, aby každý človek mal právo na nevyhnutnú potravu. „Poraziť hlad vo svete bude možné len vtedy, ak sa spoja individuálne a medzinárodné snahy. Žiaľ musím konštatovať, že doterajšie snahy počet hladujúcich vo svete výrazne neznížili. Ak ľuďom ponúkame len materiálne zabezpečenie, tak pre nich stále robíme príliš málo. Dôležitá je taktiež láska a solidarita,“ dodal v posolstve pápež Benedikt XVI.

Ako sa ďalej v posolstve uvádza, najväčšou tragédiou pri nedostatku potravy je utrpenie malých detí, ktoré sú pre to často nútené pracovať a veľakrát ich verbujú do ozbrojených polovojenských skupín výmenou za jedlo. Podľa Andreu Von Brandta, z organizácie FAO máme momentálne na

svete potravu, ktorou by bolo možné nasýtiť 12 miliárd ľudí. Problémom je, že niektoré sociálne skupiny, ako napríklad chudobní, vyhnanci, v niektorých krajinách tiež ženy a deti, jazykové a etnické menšiny nemajú dôstojný prístup k strave a pritom veľká väčšina z nich by bola ochotná aj pracovať. Situáciu teda komplikuje najmä rozdeľovanie potravy, prístup k nej, politika a vylúčenie niektorých skupín zo spoločnosti. -lr,sg-

Pápež Benedikt XVI. ohlásil zvolanie konzistória

Vatikán - Pápež Benedikt XVI. v stredu 17. 10. na konci pravidelnej stredajšej generálnej audiencie ohlásil zvolanie konzistória na ktorom kreuje nových kardinálov. Konzistórium sa uskutoční 24. novembra v predvečer sviatku Krista Kráľa. Benedikt XVI. oznámil aj mená 23 nových kardinálov, z ktorých má 18 menej ako 80 rokov a teda majú právo voľby v prípadnom konkláve. Najviac nových kardinálov pochádza z Talianska a to 5. Po dvaja pochádzajú z Argentíny, USA a Španielska. Ďalší pochádzajú z Brazílie, Egypta, Nemecka, Indie, Kene, Francúzska, Írska, Mexika, Poľska a Senegalu. Pápež vymenoval za kardinálov aj troch kňazov a dvoch cirkevných predstaviteľov ako ocenenie ich služby Cirkvi.

Mons. Leonardo Sandri, prefekt Kongregácie pre Východné cirkvi (Argentína)

Mons. John Patrick Foley, Veľmajster rytierskeho rádu svätého Božieho hrobu v Jeruzaleme (USA)

Mons. Giovanni Lajolo, predseda Governatorátu Mestského štátu Vatikán (Taliansko)

Mons. Paul Josef Cordes, predseda Pápežskej rady Cor Unum (Nemecko)

Mons. Angelo Comastri, arcikňaz Baziliky sv. Petra (Taliansko)

Mons. Stanislaw Rylko, predseda Pápežskej rady pre laikov (Poľsko)

Mons. Raffaele Farina, archivár a bibliotekár svätej Rímskej cirkvi (Taliansko)

Mons. Agustín Garcia-Gasco Vicente, arcibiskup Valencie (Španielsko)

Mons. Seán Baptist Brady, arcibiskup Armagh (Írsko)

Mons. Lluís Sistach, arcibiskup Barcelony (Španielsko)

Mons. André Vingt-Trois, arcibiskup Paríža (Francúzsko)

Mons. Angelo Bagnasco, arcibiskup Janova a predsedu Talianskej biskupskej konferencie (Taliansko)

Mons. Théodore-Adrien Sarr, arcibiskup Dakaru (Senegal)

Mons. Oswald Gracias, arcibiskup Bombay (India)

Mons. Francisco Robles Ortega, arcibiskup Monterrey (Mexiko)

Mons. Daniel N. DiNardo, arcibiskup Galveston-Houston (USA)

Mons. Odilo Pedro Scherer, arcibiskup Sao Paulo (Brazília)

Mons. John Njue, arcibiskup Nairobi (Keňa)

Kňazi a cirkevní predstavitelia menovaní za kardinálov za ich službu Cirkvi:

J. B. Emmanuel III Delly, chaldejský patriarcha Babilónie (Irak)

Mons. Giovanni Coppa, apoštolský nuncius (Taliansko)

Mons. Estanislao Esteban Karlic, emeritný arcibiskup Paraná (Argentína)

P. Urbano Navarrete S.J., bývalý rektor Pápežskej Gregorovej univerzity

P. Umberto Betti, O.F.M., bývalý rektor Pápežskej Lateránskej univerzity.

Konzistórium – čo je čo?

Kardináli

sú najvyšší cirkevní hodnostári menovaní pápežom a najbližší poradcovia Svätého Otca. V prvých obdobiach kresťanstva mali túto hodnosť kňazi dvadsiatich piatich hlavných miest náboženského kultu v Ríme, ktorí boli spolupracovníkmi a poradcami rímskeho biskupa. V 12. storočí sa začali menovať za kardinálov aj preláti sídliači mimo Ríma.

Od roku 1059 majú kardináli výhradné právo voliť pápeža. Toto právo je od roku 1970 podmienené vekom – kardináli, ktorí dovŕšili 80. rok života, strácajú právo voľby v prípadnom konkláve. Rozhodol o tom prostredníctvom motu proprio pápež Pavol VI., ktorý tiež definoval miesto východných patriarchov v kardinálskom zbore a stanovil maximálny počet členov kardinálskeho zboru s právom voľby v konkláve na 120.

Kardinálske kolégium

je najdôležitejším poradným grémiom pápeža. Počet jeho členov sa v priebehu dejín menil, v minulosti bol oveľa nižší ako dnes – napríklad v období od 12. do 15. storočia nepresahoval tri desiatky. V roku 1586 ho pápež Sixtus V. stanovil na 70. Tento záväzný počet zrušil až pápež Ján XXIII. v roku 1958. V minulosti pozostával kardinálsky zbor zväčša z Európanov, najmä Talianov. Až po Druhom Vatikánskom koncile sa rozšíril aj o zástupcov iných kontinentov. Kardináli z európskych krajín i dnes tvoria najpočetnejšiu skupinu.

Konzistórium

je zhromaždenie kardinálov, ktoré zvoláva a ktorému predsedá pápež. Koná sa iba pri osobitných príležitostiach – predovšetkým pri menovaní nových kardinálov či porade o dôležitých teologických alebo právnych rozhodnutiach. V prvom prípade majú konzistória formu verejného slávnostného obradu, zatiaľ čo v druhom prípade sú spravidla neverejné.

V období od roku 1958 do roku 2003 sa konalo 17 konzistórií, na ktorých boli kreovaní noví kardináli. Ján XXIII. zvolal konzistórium pri tejto príležitosti dvakrát, Pavol VI. šesťkrát a Ján Pavol II. deväťkrát, naposledy 21. októbra 2003. Počas obdobia, ktoré uplynulo po tomto konzistóriu, dosiahlo 23 kardinálov vek 80 rokov a pätnásť kardináli zomreli. Najvyšší počet kardinálov, spolu 232, menoval počas svojho pontifikátu Ján Pavol II. Pápež Benedikt XVI. počas doterajšieho pontifikátu zvolal konzistórium iba raz a to v marci minulého roku. Počas neho kreoval 15 nových kardinálov.

Vatikánsky rozhlas, Il Giornale, Im

Benedikt XVI. prijal na osobitnej audiencii prezidentku Čile

Vatikán (18. októbra, RV) – Pápež Benedikt XVI. vo štvrtok na osobnej audiencii prijal prezidentku Čilskej republiky Michelle Bacheletovú. Hovorili o sociálno-politickej situácii v krajine a o jej postavení a úlohe v rámci Latinskej Ameriky. Dotkli sa aj tém spoločného záujmu, ako sú život a rodina, výchova, ľudské práva, spravodlivosť a pokoj a ďalších otázok, týkajúcich sa medzinárodného diania. Nechýbala diskusia o pozitívnom prínose Katolíckej cirkvi v Čile a to najmä v sociálnej oblasti a vo sfére vzdelávania. Následne sa čilská prezidentka stretla s vatikánskym štátnym sekretárom Tarcisiom Bertonom a sekretárom pre vzťahy so štátmi Mons. Dominiquom Mambertim. -sg-

Program návštevy pápeža Benedikta XVI. v Neapole

Vatikán (16. októbra, RV) – Dňa 21. októbra navštívi pápež Benedikt XVI. talianske mesto Neapol. Jeho príchod je naplánovaný na 9.45 hod. a hlavným bodom návštevy bude celebrowanie eucharistie na Námestí Plebiscito v Neapoleo 10.00 hod., kde sa po sv. omši pomodlí aj modlitbu Anjel Pána. O 13.00 hod. sa stretne so zástupcami delegácii, ktoré sa zúčastnia Medzinárodného stretnutia za pokoj. O pol hodinu neskôr bude Svätý Otec obedovať s kardinálmi a biskupmi z Kampánie a potom sa pápežský sprievod presunie do Arcibiskupského seminára v Capodimonte. O pol piatej podvečer sa pápež zúčastní na adorácii Najsvätejšej Sviatosti a uctí si relikvie sv. Januára v neapolskom dóme. O 18.30 sa Svätý Otec vráti späť do Vatikánu. -sg-

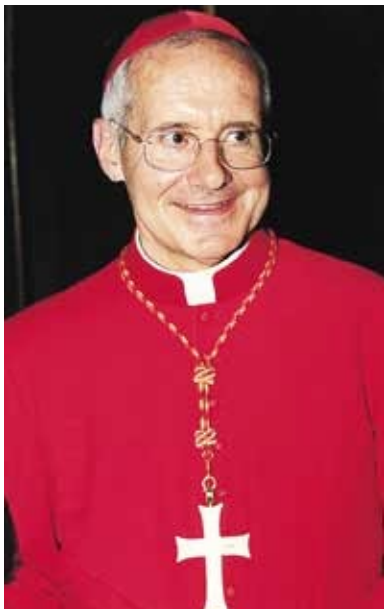
Muslimskí lídri napísali list pápežovi Benediktovi XVI.

USA (12. októbra, RV/CNS) – „Hľadanie spoločnej pôdy medzi moslimami a kresťanmi nie je iba záležitosťou zdvorilého ekumenického dialógu medzi jednotlivými náboženskými lídrami,“ uviedlo 138 muslimských predstaviteľov z celého sveta v liste adresovanom pápežovi Benediktovi XVI. a ďalším kresťanským predstaviteľom, v ktorom navrhujú, aby sa teologické podobnosti medzi oboma náboženstvami stali základom pre pokoj a porozumenie.

V liste sa ďalej píše, že „kresťania a moslimovia tvoria 55% svetovej populácie, vytváranie dobrých vzťahov medzi týmito dvoma náboženskými komunitami je preto najdôležitejším faktorom v prispievaní k pokoji vo svete... Odkazujeme kresťanom,“ uvádzajú muslimskí predstavitelia, „že nie sme proti nim, ani islam nie je proti nim – pokiaľ proti moslimom nebudú viesť vojnu kvôli ich náboženstvu, utláčať ich a vyhnať z ich domovov.“

-zš-

Kardinál Tauran reaguje na list muslimských lídrov

Vatikán (13. októbra, RV) – Predseda Pápežskej rady pre dialóg s náboženstvami kardinál Jean-Louis Tauran (na snímke) sa vyjadril k listu 138 muslimských lídrov, ktorý adresovali pápežovi Benediktovi XVI. a predstaviteľom ostatných kresťanských cirkví pri príležitosti ukončenia pôstneho mesiaca Ramadán.

Uvádzajú v ňom, že „budúcnosť sveta závisí od pokoja medzi moslimami a kresťanmi,“ nakoľko spolu tvoria viac ako polovicu obyvateľov Zeme. Ako uviedol kardinál Tauran, list považuje za veľmi zaujímavý, pretože „ide o dokument, pochádzajúci ako od sunnitských, tak aj šiítskych moslimov. Nie je to polemický dokument a je v ňom množstvo citácií zo Starého aj z Nového zákona.“

Predseda Pápežskej rady pre Vatikánsky rozhlas reagoval aj na konštatovanie, že násilie a náboženstvo nemôžu kráčať spolu a na otázku, čo by v tejto súvislosti mali urobiť náboženský lídri: „Pozvať svojich stúpencov k zdieľaniu troch presvedčení, ktoré sú obsiahnuté v liste – že Boh je jeden, že nás miluje a že aj my tohto Boha musíme milovať. Boh nás povoláva k láske voči našim bližným. Povedal by som, že toto predstavuje veľmi povzbudzujúce znamenie, pretože ukazuje, že dobrá vôľa a dialóg sú schopné zvíťaziť nad predsudkami. Je to duchovné priblíženie sa v medzináboženskom dialógu, ktoré by som nazval dialógom spirituality.“

-dj-/ snímka archív

Svätá stolica na pôde OSN o problematike odzbrojenia

USA (17. októbra, RV) – V New Yorku sa v rámci 62. plenárneho zasadnutia Generálneho zhromaždenia OSN uskutočnilo stretnutie Výboru pre odzbrojenie a medzinárodnú bezpečnosť. Príhovor na ňom predniesol aj stály pozorovateľ Svätej stolice pri OSN arcibiskup Celestino Migliore. Spomenul v ňom 50. výročie vstupu do platnosti štatútu Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu, ktoré sme si pripomenuli tento rok. Poukázal na to, že využívanie jadrovej sily v jednotlivých častiach sveta stúpa na množstve aj dôležitosť, a preto rastie aj význam samotnej agentúry: „Svätá stolica ako zakladajúci člen tejto inštitúcie pokračuje v podporovaní jej cieľov v presvedčení, že agentúra zohráva kľúčovú úlohu pri kontrole nešírenia jadrových zbraní, v progresívnom odzbrojovaní a v používaní mierových a bezpečných nukleárných technológií pre rozvoj, s ohľadom na životné prostredie a znevýhodnené národy.“

Arcibiskup Migliore pripomenul krízu, týkajúcu sa pokusov niektorých krajín získať jadrové zbrane a upozornil, že na jej riešenie musia byť použité všetky dostupné diplomatické nástroje a možnosti. Poukázal aj na to, že USA ako svetová veľmoc má zvláštnu zodpovednosť na tomto poli, ako aj poslanie byť lídrom na ceste k svetu bez jadrových zbraní. Podľa stáleho pozorovateľa Svätej stolice je potrebné sa sústrediť aj na kroky v oblasti kontroly tzv. ľahkých zbraní, zvlášť pokiaľ ide o krajiny, v ktorých prekvitá nelegálny obchod a ktoré sú zainteresované do vnútroštátnych aj medzinárodných konfliktov. V závere svojho prejavu arcibiskup Migliore zdôraznil, že práca Výboru pre odzbrojenie a medzinárodnú bezpečnosť musí byť za každých okolností inšpirovaná hodnotami zodpovednosti, solidarity a dialógu.

-dj-

Vojenský ordinári o medzinárodnom humanitárnom práve

Vo Vatikáne sa 11. až 13. októbra 2007 pod gesciou Kongregácie pre biskupov Svätej stolice konal II. medzinárodný kurz formácie vojenských ordinárov a kaplánov vojenských ordinariátov v oblasti medzinárodného humanitárneho práva. Zúčastnil sa na ňom aj ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek. Účastníci kurzu z radov vojenských biskupov a kaplánov si mali možnosť vypočúť právnu analýzu reality a ustanovení medzinárodného humanitárneho práva, analýzu konkrétnych situácií, zvlášť vojnových konfliktov. V rámci programu vystúpili tiež predstavitelia rôznych náboženstiev. Účastníci kurzu si mali možnosť aj vypočúť svedectvo z Jeruzalema o reálnej situácii vo Svätej zemi v Palestíne. Ako povedal ordinár Mons. Rábek: „...pre vojenských ordinárov a ich kaplánov je dôležité poznať aj tieto situácie a oblasť humanitárneho práva, lebo či vojenský kapláni, alebo vojaci sú často prítomní v oblastiach konfliktov aj v zahraničných misiách a podieľajú sa na udržiavaní mieru. Tak potom môžu vplývať na zverených vojakov, aby si oni aj v týchto neľahkých situáciách uvedomovali dôstojnosť každého človeka, jeho práv, a snažili sa o spravodlivé riešenie problémov tak, aby sa súčasne rešpektoval každý človek a jeho ľudskosť.“

-tu-

Oslavy 90. výročia od posledného Mariánskeho zjavenia vo Fatime

Portugalsko (13. októbra, RV) – V portugalskom meste Fatima pokračujú slávnosti 90. výročia od posledného Mariánskeho zjavenia. Posledný krát sa totiž vo Fatime Panna Mária zjavila práve 13. októbra. Pri tejto príležitosti včera večer vatikánsky štátny sekretár, pápežský vyslanec kardinál Tarcisio Bertone, posvätil vo Fatime nový kostol Najsvätejšej Trojice. Prítomné boli tisícky ľudí z celej Európy a slávnosti sa zúčastnil aj portugalský prezident. V novom priestrannom chráme je len na sedenie takmer deväťtisíc miest.

Počas soboty boli vo Fatime na programe eucharistické slávnosti v mnohých jazykoch vo viacerých kaplnkách. Kardinál Tarcisio Bertone v dnešnej homílii okrem iného povedal:

„Od východu až na západ si láska srdca Panny Márie získala miesto v srdciach národov, tým, že nám dala nádej a útechu.“ Pozval veriacich, aby nasledovali príklad pastierov z Fatimy a tiež Jána Pavla II., odovzdajúc sa s dôverou Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie, „útočisku a ceste, ktorá nás privádza

k Bohu.“ Dodal, že práve vo Fatime sa ukázalo srdce tej najmilšej spomedzi matiek.

Tí, ktorí budú prítomní na nedeľnej svätej omši, ktorú bude celebrovat' kardinál Bertone v novom chráme Svätej Trojice, budú v televíznom spojení s Vatikánom, kde sa na Námestí sv. Petra bude pápež Benedikt XVI. modliť modlitbu Anjel Pána. -sg-

Vo Venezuele zomrel kardinál Castillo Lara

(ANS – Caracas – 16. októbra 2007) – V utorok 16. októbra ráno miestneho času zomrel vo Venezuele kardinál Rosalío José Castillo Lara, salezián, emeritný prezident Pápežskej komisie pre štát Mesta Vatikán. V posledných týždňoch zápasil s viacerými zdravotnými problémami. Saleziáni vo Venezuele sprevádzali kardinála v jeho posledných chvíľach pozemského života. Telo zosnulého kardinála bude vystavené vo farnosti San Juan Bosco v Altamira v Caracase. Podrobnosti o pohrebe zatiaľ neboli zverejnené.

Kardinál Castillo Lara sa narodil 4. septembra 1922 v San Casimiro vo venezuelskom štáte Adagua ako tretí zo šiestich detí. Po roku noviciátu v kolumbijskej Bogote sa Rosalío José Castillo Lara 18. januára 1942 stal saleziánom a hneď po troch rokoch zložil doživotné sľuby. Za kňaza bol vysvätený 4. septembra 1949 v Caracase. Od roku 1950 študoval v Taliansku kánonické právo, z čoho získal docentúru v Turíne a v Ríme. V januári 1966 bol menovaný za provinciála saleziánov vo Venezuele a v roku 1967 sa stal generálnym radcom pre Pacificko-karibský región saleziánskej kongregácie. V roku 1971 na 20. Mimoriadnej generálnej kapitule saleziánskej spoločnosti bol zvolený za hlavného radcu pre pastoráciu mládeže.

Dňa 26. marca 1973 ho pápež Pavol VI. vymenoval za biskupa koadjútora s nástupníckym právom v diecéze Trujillo, vo Venezuele a titulárnym biskupom v Precausa. Biskupskú vysviacku prijal 24. mája 1973. Vo februári 1975 ho pápež Pavol VI. vymenoval za sekretára Pápežskej komisie pre revíziu Kódexu kánonického práva a od roku 1982 bol aj sekretárom Pápežskej komisie pre interpretáciu dekrétov Druhého vatikánskeho koncilu. V rokoch 1985 až 1989 tejto komisii aj predsedal. Dnes je to Pápežská rada pre výklad textov zákonov. Počas Konzistória 25. mája 1985 ho pápež Ján Pavol II. menoval za kardinála s titulárnym chrámom Nostra Signora di Coromoto in San Giovanni di Dio. Od roku 1989 do roku 1995 zastával úrad prezidenta Správ majetkov Svätej Stolice (APSA) a od roku 1990 do roku 1997 aj úrad prezidenta Pápežskej komisie pre štát Mesta Vatikán, prostredníctvom ktorej pápež spravuje mestský štát Vatikán. Rastislav Hamráček

Vyhlasenie KBS k Medzinárodnému dňu boja proti chudobe

Pri príležitosti Medzinárodného dňa boja proti chudobe chceme aj my členovia Konferencie biskupov Slovenska pozdraviť všetkých vás, ktorí rozličným spôsobom a z rôznych dôvodov trpíte pod ťarchou chudoby, a prejavíť každému z vás svoju spolupatričnosť. Naša solidarita však nezostáva iba pri spolucitení. Podľa našich možností sa snažíme konkrétne pomáhať každému núdznemu prostredníctvom charitatívnej služby cirkevných organizácií i jednotlivých kresťanov. Vo svetle viery si totiž uvedomujeme, že v osobe núdzného brata či sestry sa s nami stretáva sám Boží Syn a očakáva našu ochotnú službu (porov. Mt 25, 40). Na obetavé prejavy solidarity s chudobnými vyzývame nielen veriacich, ale aj všetkých ľudí dobrej vôle.

Pripomíname tiež, že rozličné služby cirkevnej charitatívnej pomoci nemajú nahradiť to, čo je povinná poskytovať chudobným zo spravodlivosti spoločnosť, jej inštitúcie, zamestnávateľa i jednotliví občania. Jednou z hlavných príčin chudoby u nás je rastúca sociálna nespravodlivosť, ktorej príčinou je bezohľadný egoizmus niektorých zamestnávateľov a vlastníkov podnikov vrátane zahraničných podnikateľov. Pripomíname teda predstaviteľom vlády, ako aj odborom, aby bedlivejšie zabezpečovali ochranu pracovníkov pred nespravodlivým vykorisťovaním.

Chudoba má však neraz svoje príčiny aj v nezodpovednom počínaní tých, ktorí do chudoby upadli. Často je to alkoholizmus, hazardné hry, nerozvážna snaha o rýchle zbohatnutie, rozbité rodiny, nemravný život, nedbalosť a lenivosť. S plnou zodpovednosťou vyzývame každého, kto sa môže pričiniť o zlepšenie svojho położenia, aby vyvíjal trvalé úsilie – ak treba i s pomocou druhých – a robil všetko pre to, aby si sám zabezpečoval živobytie pre seba i pre svoju rodinu, a to statočnou prácou i bezúhonným životom (porov. 2 Sol 3, 10).

Sme si vedomí toho, že z rozličných dôvodov sú a budú medzi ľuďmi rozdiely, čo sa týka materiálneho vlastníctva (porov. Mt 26, 11). Všetci nemajú rovnaké schopnosti. Niektorí dokážu svojou usilovnou podnikavosťou zveľaďovať materiálne hodnoty viac ako iní. Táto skutočnosť však nemá viesť k sebeckému vlastníctvu, ale k službe druhým. Statoční podnikatelia môžu byť veľkými dobrodincami mnohých jednotlivcov i rodín a môžu prispievať k dobru celej spoločnosti.

Nebolo by preto správne, aby tí, ktorí nedokážu úspešne zveľaďovať materiálne hodnoty, prepadli pocitom závidosti a nespokojnosti, ale aby si uvedomili svoje možnosti (hoci menšie) a aj tie dávali do služby druhým. Tak môžu i oni nachádzať spokojnosť a šťastie v skromnejšom spôsobe života.

Podstatné však je, aby v našej vlasti, v našich mestách i obciach nemusel nik hladovať a nik mrznúť. Bez ohľadu na to, z akých príčin je niekto v stave biedy, tre-

ba urobiť všetko, aby sme týmto ľuďom dali, čo potrebujú na dôstojný život. Vzťah k chudobným je citlivým barometrom našej ľudskej i našej kresťanskej viery. Prosíme, nepodľahnime bezcitnému egoizmu a všetci sa pričínujme o šírenie civilizácie lásky! **TK KBS**

Veľtrh sociálnych aktivít: Aby človek cítil, že je človekom

V stredu 17. októbra sa pri príležitosti Medzinárodného dňa boja proti chudobe konal v bratislavskej nemocnici Milosrdných bratov 2. ročník Veľtrhu sociálnych aktivít. „Cieľom dnešného podujatia je, aby sa organizácie, ktoré v sociálnej oblasti pracujú, navzájom viacej spoznali a aby aj samotná verejnosť videla, aké organizácie na Slovensku existujú. Ďalším zámerom je medializácia, komunikácia s odborníkmi a potenciálne zapojenie sa ľudí do tejto služby, ktorá funguje na báze dobrovoľníctva,“ uviedla pre TK KBS Oľga Stropkovičová z Fóra kresťanských inštitúcií, ktorá je zodpovedná za sekciu sociálnej oblasti a dobrovoľne pracuje s väzňami počas a po výkone trestu.

„Do Veľtrhu sociálnych aktivít sme sa zapojili preto, aby sme prezentovali naše iniciatívy navonok verejnosti. Chceli sme ukázať, že sú tu kresťanské organizácie, ktoré bojujú proti chudobe aj tu, na Slovensku,“ povedal pre TK KBS Radován Gumulák zo Slovenskej katolíckej charity, ktorá je v súčasnosti na Slovensku jedným z najväčších poskytovateľov sociálnej pomoci popri štáte. Na Veľtrhu sociálnych aktivít sa prezentuje dvadsaťdva inštitúcií, ktoré pracujú s deťmi na ulici, s Rómami, starajú sa o migrantov, väzňov, ponúkajú sociálne poradenstvo, vzdelávanie a prípravu dobrovoľníkov, pomoc pre rodiny, ženy a deti v núdzi a mnoho iných. Tieto iniciatívy svojimi poradenskými, charitatívnymi, sociálnymi, zdravotnými službami pomáhajú dospelým i deťom na Slovensku, z ktorých mnohí veľmi často žijú na okraji spoločnosti. Rovnako mnohé iniciatívy sa zapájajú aj do humanitárnej a rozvojovej pomoci v zahraničí.

„Ústredným bodom všetkých týchto iniciatív je človek. To znamená, že práca týchto rôznych iniciatív je spojená s množstvom osobných osudov, tragédií, ktoré sa nakoniec obrátili na dobré. Stojí za tým množstvo iniciatív, teda ľudí, ktorí do toho dali svoj čas, peniaze, snahu pomôcť druhým. Som presvedčený, že aj týmto spôsobom sa zmierňuje chudoba,“ uviedol predseda FKI Pavol Kossey. Hlavnou myšlienkou Medzinárodného dňa boja proti chudobe je citát Josepha Wresinského: „Kde sú ľudia odsúdení na život v chudobe, tam sú porušované ľudské práva. Zjednotiť sa pre ich dodržiavanie je našou svätou povinnosťou“. Každý rok 17. októbra inšpirujú tieto slová mnohých k pokojným zhromaždeniam a akciám solidarity. **Eva Jánošíková**

Globalizácia je výzvou, nie hrozbou

V dňoch od 15. do 17. októbra sa v kongresovom centre SAV v Smoleniciach koná medzinárodná konferencia „Vplyv globalizácie na vzdelávanie, vedu, médiá a spoločnosť“, ktorú organizuje VEDA, vydavateľstvo SAV. „Cieľom stretnutia je všimnúť si nielen technickú a vedeckú stránku globalizácie, ale aj hlbšie veci, ktoré sa skrývajú pod globalizáciou. Preto sme komponovali príspevky tak, aby sme dali priestor aj téme človek a sloboda, človek v prostredí médií a iným. Všetky tieto javy vplývajú na človeka, čo potom vplýva a utvára celú našu spoločnosť,“ uviedla pre TK KBS Alena Erdziaková, šéfredaktorka Forum scientiae et sapientiae VEDA, vydavateľstvo SAV. Cirkev v tomto procese podľa jej slov zohráva mimoriadne dôležitú úlohu. „Cirkev môže upozorniť a aj upozorňuje na hodnoty, princípy, ktoré sú oveľa hlbšie zakorenené pod touto globalizáciou, a aj napriek tomu, že na ne mnohí zabúdajú, neprestávajú byť - spravodlivosť, solidarita, zodpovednosť - hodnotami.“

Na medzinárodnej konferencii, ktorú pripravila redakcia časopisu Forum scientiae et sapientiae, sú prítomní prednášatelia z Japonska, Nemecka, Rakúska, Belgicka, Poľska, Česka a Slovenska. Ako uviedol pre TK KBS člen Vedeckej Rady Fórum Scientiae et Sapientiae a účastník konferencie prof. Tadeusz Zasepa, stretnutie je živou reakciou na to, čo sa deje vo svete. „Globalizácia je prirodzeným procesom a nedá sa zastaviť. Vzniká tu otázka čo urobiť, aby sa globalizácia nestala procesom, ktorý sa nedá kontrolovať. Preto je dôležité usmerniť ju, aby slúžila človeku a nebola proti nemu,“ povedal prof. Zasepa a dodal, že „v tomto procese globalizácie médiá zohrávajú výnimočnú úlohu. Novinári by mali predovšetkým rozumieť médiám a nadovšetko rozumieť človeku, jeho intelektuálnej, mravnej, estetickú a náboženskej stránke.“

Záštitu nad podujatím prevzal Ján Figeľ, člen Európskej komisie zodpovedný za vzdelávanie, odbornú prípravu, kultúru a mládež, ktorý na úvod privítal účastníkov konferencie. Globalizácia nesmie,

podľa jeho slov, rozširovať priepasť medzi tými, ktorí z nej dokážu ťažiť a tými, ktorí to nedokážu. „Globalizácia spôsobuje napätie celosvetovo, ale dá sa formovať, preto nesmieme resignovať na takúto výzvu,“ uviedol Ján Figeľ, podľa ktorého je vzdelávanie jedným z najvplyvnejších faktorov globalizácie, ktorú vidí viac ako príležitosť, než hrozbu. „Keď sa povie Európa, malo by to znamenať otvorenosť; vzťah medzi rozumom, ktorý predstavuje plánovanie a ekonomiku a srdcom, ktoré zastupuje empatia, solidarita,“ dodal na záver slovenský člen Európskej komisie.

Eva Jánošíková

snímka Pavol Mikulášek

Zasadnutie subkomisie pre katechézu KBS

V stredu 17. októbra 2007 sa v Banskej Bystrici uskutočnilo zasadnutie subkomisie pre školskú a mimoškolskú katechézu. Zasadnutie začal modlitbou a úvodným slovom jej predseda, biskup Rudolf Baláž. Komisia sa zaoberala ďalším postupom pri experimentálnom overovaní nových učebných osnov náboženstva - náboženskej výchovy pre základné a stredné školy. Tento experiment bol schválený od 1.10.2007 MŠ SR na sedemástich vybraných školách na Slovensku. „Je dôležité už teraz konštruktívne pomôcť autorom metodických príručiek pri ich pripomienkovaní,“ povedal tajomník komisie pre katechizáciu a školstvo pri KBS Eugen Valovič. V budúcnosti bude vydaný pedagogický dokument – Učebné osnovy katolíckeho náboženstva pre katolícku gymnáziá so štvorročným štúdiom. Riešila sa tiež problematika súvisiaca s nepokrytím doteraz platných osnov pre niektoré typy škôl, ako napríklad osemročné gymnáziá, päť a šesťročné SOU, špeciálne školy a iné.

Prítomní sa zaoberali aj návrhom dohody medzi MŠ SR a KBS, ktorá by riešila akceptovanie činnosti Katolíckeho pedagogického a katechetického centra (KPKC) a Diecéznych katechetických úradov (DKÚ) a ich finančnú podporu. Na zasadnutí sa upresnila aktuálna potreba vydania ďalších katechetických príručiek. V novembri sa uskutoční pracovné stretnutie metodikov jednotlivých DKÚ súvisiace s činnosťou, najmä výmena informácií. Pri formácii a vzdelávaní učiteľov náboženstva a katechétov sa bude venovať ešte väčšia pozornosť problematike sexuálnej výchovy, ktorá je súčasťou vyučovania náboženstva a aj výchovy k zodpovednej láske a rodičovstvu. V tomto roku sa uskutočnia dva jednodňové, interdiecézne semináre o farskej katechéze. Prvý sa uskutoční 14. novembra 2007 v Moste pri Piešťanoch. Druhý v Košiciach posledný novembrový týždeň. Oba semináre sa uskutočnia v spolupráci so Subkomisiou pre katechézu KBS. Eugen Valovič

Slávnostné Veni Sancte študentov sociálnej práce

Slávnostným Veni Sancte v kostole Najsvätejšieho Spasiteľa v Bratislave v sobotu 13. októbra sa začal už desiaty ročník dvojsemestrálnych štúdií sociálnej práce a sociálnej náuky, ktorú organizuje Združenie kresťanských robotníkov a zamestnancov (ZKRZ) v spolupráci s Trnavskou univerzitou.

Slávnostnú sv. omšu celebroidal Mons. František Tondra, spišský diecézny biskup a predseda KBS. V homílii vyzdvihol význam poznania sociálnej náuky Cirkvi pre rozvoj súčasnej spoločnosti. V aule TF Trnavskej univerzity nasledoval stretnutie poslucháčov.

Po úvodnom slove Ing. Karola Dubovana, predsedu ZKRZ otec biskup poprial všetkým vytrvalosť v štúdiu a vyslovil pranie, aby sa intenzívne zapojili do laických aktivít v oblasti sociálnej a vo farnostiach stali sa aktívnymi spolupracovníkmi s kňazmi. Po prednesení správy o činnosti ZKRZ, v ktorej výrazne rezonovala situácia, že napriek veľkému úsiliu sa nepodarilo získať späť majetok organizácie, ktorý bol zhabaný za komunizmu, o hospodárení a správy kontrolnej komisie nasledovala diskusia, v ktorej viacerí delegáti predložili svoje návrhy na ďalšiu činnosť tohto združenia. Zaujali kritický postoj k viacerým nedostatkom; ocenili skutočnosť že združenie je zapojené do medzinárodných aktivít; podali rôzne návrhy na rozšírenie členskej základne a vyzvali vedenie, aby intenzívne pracovalo na jej rozšírení; prijali zmenu stanov a nakoniec zvolili nové predsedníctvo. Po odstúpení duchovného radcu z osobných dôvodov (vek a zdravotný stav) Dr. Vladimíra Jukla bol na jeho miesto zvolený Daniel Dian. Daniel Dian

Na hospic Svetlo pribudlo vyše 20-tisíc korún

Vyššie 20-tisíc korún pribudlo po nedeľnej mimoriadnej sv. omši v kostole sv. Jakuba v Trnave na konto neziskovej organizácie Svetlo, ktorá chce v priestoroch kláštora na Františkánskej ulici vybudovať hospic. Organizátorom sv. omše, ktorú celebroidal tajomník Spolku sv. Vojtecha a šéfredaktor Duchovného pastiera Daniel Dian a ktorá sa konala v rámci Mesiaca úcty a vďaky k starším, chorým a ich opatrovateľom, prekvapil veľký záujem a podpora veriacich Trnavčanov, ale ako potvrdila vedúca hospicovej komisie v neziskovke Svetlo Eulália Pikulíková, na realizáciu projektu bude potrebné zabezpečiť finančné prostriedky v hodnote okolo 20 miliónov Sk. Ako povedala predsedníčka správnej rady Mária Zamkovská, financie sú najväčším problémom pri budovaní hospicu v Trnave. „Oslovili sme našim projektom asi 70 inštitúcií a okrem trnavskej

radnice výraznejšiu pomoc neprislúbil nikto,“ dodala. Pritom zásluhou zahraničného daru má organizácia už k dispozícii kvalitnú zdravotnícku a hygienickú pomôcky pre pacientov pripútaných na lôžko, ktoré v súčasnosti ponúka na zapožičanie. Na obdobie potrebné k zaobstaraniu pomôcky na lekárske predpis poskytuje nezisková organizácia Svetlo invalidné vozíky, chodúle, matrace a sedačky proti dekubitom, sprchovacie stoličky, sedačky do vane, opierky na chrbát do postele aj ďalšie pomôcky. Jozef Polešenský

Gymnázium vo Vrbovom nesie meno po katolíckom kňazovi

VRBOVÉ (12. októbra) - Gymnázium v rodisku legendárneho kráľa Madagaskaru Mórica Beňovského nesie od piatku na počesť ďalšieho rodáka, katolíckeho kňaza, básnika a autora prvej písomnej národnej obrany Slovákov čestný názov „Gymnázium Jána Baltazára Magina ... Pri príležitosti osláv mestských jubileí, ktoré sa konajú pod záštitou predsedu Trnavského samosprávneho kraja Tibora Mikuša, si vedenie školy prevzalo tento čestný titul od zástupcov ministerstva školstva. Slávnostného aktu bol prítomný spolu s predsedom VÚC T. Mikušom aj primátor mesta Vrbové Ivan Borovský, ktorí pri tejto príležitosti zasadili v areáli školy dve pamätné lipy. Jozef Polešenský

9. celoslovenské sympóziu Kruciáty oslobodenia človeka

V nedeľu 14. 10. sa v popoludňajších hodinách v Levoči skončilo 9. celoslovenské sympóziu Kruciáty oslobodenia človeka. Vyše 180 účastníkov z celého Slovenska si v priebehu troch dní - od piatku do nedele vypočulo prednášky a svedectvá na tému Rodina a vzťahy v rodine. Úvodnú svätú omšu celebroidal Mons. ThDr. Štefan Sečka, spišský pomocný biskup. Medzi prednášajúcimi vystúpil okrem iných Mons. Jozef JARAB, rektor Kňazského seminára biskupa Jána Vojtaššáka Spišská Kapitula, ktorý vo svojej prednáške sa zameril na List Sv. Otca rodinám. Program spestrilo vystúpenie spoločenstva mladých zo Sabinova „Dom Júdov“. V sobotu účastníci sympózia uskutočnili ulicami mesta Levoča Krížovú cestu. Zastavenia krížovej cesty boli pred štrnástimi levočskými krčmami. Odznali na nich svedectvá ľudí, ktorým Pán pomohol zbaviť sa závislosti na alkohole. Nedeľnú záverečnú svätú omšu celebroidal hosť z Českej republiky Josef Goryl OFMConv. český provinciál. Štefan Paľočko

Volebná kapitula OFS na Slovensku

V dňoch 12. – 14.10.2007 prebehla v Gabčíkove, v Účelovom zariadení STÚ Bratislava, volebná kapitula Františkánskeho svetského rádu (OFS) na Slovensku. Kapituly sa zúčastnilo 86 bratov a sestier, zastupujúci 67 miestnych bratstiev OFS na Slovensku, národný duchovný asistenti, P.Jakub Martaus OFM, P.Jozef Košč OFM conv, P.Jozef Konc OFM Cap a delegáti Medzinárodnej rady OFS, generálny duchovný asistent P.Samy Irudaya OFM Cap a sr. Antica Nada Cepulic OFS, poverená riadením volieb. Kapitule predchádzala generálna vizitácia rádu na Slovensku.

Zúčastnení zvolili novú Národnú radu OFS, ktorá povedie na Slovensku rád najbližšie tri roky, v zložení sr. Ficeková Helena OFS ministerka, br.Malatinec Eduard OFS viceminister, br.Spišiak Milan OFS tajomník, sr.Viera Vávrová OFS formátor, sr. Pristachová Margita OFS pokladník, sr.Gáborová Sidónia OFS členka medzinárodnej rady OFS v Ríme za Slovensko. Oproti predchádzajúcej rade došlo k zmene len na poste ministra, kde predchádzajúci minister Juraj Mrocek OFS po troch volebných obdobiach vo funkcii už kandidovať nemohol v zmysle Generálnych konštitúcií OFS. To, ako aj priaznivá správa z vizitácie, ktorá až na pár drobných pripomienok nemala zásadné výhrady k práci a fungovaniu OFS na Slovensku, je dôkazom toho, že nastúpená cesta za posledné tri roky bola dobrá a prinášala a bude prinášať duchovné ovocie pre členov rádu a pre prostredie, v ktorom pôsobia. br.Milan Spišiak OFS

Dni piaristickej rehole v Brezne

V dňoch 12-13. októbra 2007 prežívala farnosť Brezno, mesto Brezno i jeho okolie slávnostné okamihy pri odhaľovaní minulosti účinkovania rehole Piaristov v meste Brezno a okolí, ktorá tu účinkovala od roku 1673-1857. Za ten čas piaristi vybudovali kláštor s doteraz používanou kaplnkou, farský kostol Nanebovzatia Panny Márie (r. 1882-85), založili gymnázium (r. 1675) v ktorom vychovali celé generácie študentov z Brezna i okolia. Zanechali bohatú knižnicu, ale i neoceniteľné duchovné dedičstvo nakoľko spravovali farnosť v Brezne i v susedných obciach.

Mesto Brezno, Matica Slovenská, rehoľa Piaristov na Slovensku, Horehronské múzeum a Rímskokatolícky farský úrad Brezno zorganizovali Dni Piaristov v Brezne s programom, ktorý začal v piatok 12.10. otvorením Dní piaristickej rehole v Piaristickej kaplnke.

V sobotu 13.10. sa konal odborný seminár, na ktorom prednášali:

ThDr. Pavol Kollár, PhD. SchP. – Breznianski piaristi a cirkevnohistorický kontext, Mgr. Richard Lacko,

PhD – Účasť breznianskych piaristov na rozvoji školstva, Doc. PhDr. Ladislav Bartko, CSc. – Breznianski piaristi v dejinách slovenskej literatúry a spisovnej slovenčiny, Dr. András Koltai (Budapešť) – Založenie rehoľného domu piaristov v Brezne a O archíve rehoľného domu breznianskych piaristov v Budapešti, Mgr. Ľubica Fillová – Podiel piaristov na stavebnom vývoji mesta Brezno.

Po skončení odborného seminára nasledovalo slávnostné odhalenie pamätnej tabule Piaristov na budove bývalého piaristického gymnázia (terajší obvodný úrad) a v zápätí slávnostné otvorenie výstavy Piaristi v Brezne v priestoroch Horehronského múzea, ktorá bude otvorená do konca novembra. Jozef Hrtús

Posviacka obnoveného gréckokatolíckeho chrámu

Gréckokatolícki veriaci v obci Davidov vo Vranovskom okrese za posledný rok opravili exteriér Chrámu Nanebovstúpenia Pána. Nová fasáda zviditeľnila chrám v obci, aby bol pre jej obyvateľov ešte výraznejším znakom Božej prítomnosti v ich živote. Na priečelí chrámu Peter Vereščák zo Sečoviec napísal veľké ikony Ježiša Krista Učiteľa, blahoslaveného biskupa mučeníka Pavla Petra Gojdiča, OSBM a blahoslaveného biskupa mučeníka Vasil'a Hopka.

V nedeľu 14. októbra prešovský eparcha Ján Babjak SJ posvätil obnovený exteriér chrámu, vonkajšie ikony a nový kríž pri vstupe do chrámu. Vladyka v homílii poďakoval veriacim za nádherné dielo, ktoré uskutočnili z vlastných zbierok. „Pri modlitbe veľkého vchodu vo svätej liturgii budete stále spomínaní ako dobrodinci tohto chrámu.“ Ďalej pokračoval: „V evanjeliu dnes počujeme časť veľkňazskej modlitby Ježiša Krista: «Ja som Ťa, Otče, oslávil na zemi: dokončil som dielo, ktoré si mi dal vykonať.» Ježiš hovorí o diele spásy. Každý z nás má poslanie spolupodieľať sa na tomto diele. Človek sa však necháva strhnúť duchom tejto doby. Upína sa na čiastkové ciele, ktoré sú síce dôležité, ale nesmieme zabudnúť na večný cieľ“. Vladyka ešte veriacim povedal: „Váš chrám je veľmi pekný. Položme si však otázku: Ako je to so mnou? Lebo aj my sme chrámy živého Boha. Žijem v milosti posväcujúcej? Tu v chráme počúvame Božie slovo, prijímame sviatosti. Tak sa človek môže začať meniť“.

Otec biskup neopomenul ani aktuálnu otázku: „Dnes sme svedkami kampane proti životu i za život. Kristov učeník vie, že život je Boží dar, ktorý Boh dáva a my sme povolani ho chrániť od počatia až po prirodzenú smrť“.

Počas liturgie spievala gospelová hudobná skupina Siloe, v ktorej účinkujú aj mladí z Davidova. **-lp-**

Seminár Výnimočný život s postihnutím

Štyridsiati mladí z eRka a rozličných organizácií zameraných na ľudí s postihnutím sa počas víkendu 12. – 14. októbra stretli v penzióne Zornička na Donovaloch na seminári „Výnimočný život s postihnutím. Miléniové rozvojové ciele a postihnutie v Afrike“.

Spolu s hosťami Pierrom Mertensom z Belgicka a Thomasom Ongolom z Juhoafrickej republiky si priblížili situáciu v afrických krajinách, kde život ľudí s postihnutím zhoršuje extrémna chudoba, nefungujúca infraštruktúra, nejestvujúci systém zdravotného a sociálneho poistenia, ale aj mnohé kultúrne predsudky.

„Keď chcete vedieť, čo potrebujú ľudia s postihnutím, pýtajte sa priamo ich, pretože najlepšie vedia, čo potrebujú,“ povedal počas svojej prednášky predseda Medzinárodnej federácie pre spina bifida a hydrocefalus (IF) Pierre Mertens, ktorý má vyše 15-ročnú skúsenosť rozvojovej spolupráce v mnohých krajinách sveta, kde IF podporuje a vzdeláva ľudí s rázštepom chrbtice a hydrocefalom. Ďalším hosťom seminára bol Thomas Ongolo z organizácie Africká dekáda, združujúcej organizácie pre ľudí s postihnutím z celej Afriky.

Vzdelávacie semináre o rozvojovej spolupráci pripravuje eRko už šesť rokov a zúčastňujú sa na nich predovšetkým dobrovoľníci zapojení do koledníckej akcie Dobrá novina. „Výnimočný život s postihnutím“ je zároveň téma 13. ročníka Dobrej noviny, na ktorú sa už odteraz pripravujú deti a vedúci vo farnostiach na celom Slovensku.

Martina Grochálová

Inaugurácia novej Reality Koinonie Ján Krstiteľ

V Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Prešove sa v sobotu 13. októbra stretli bratia a sestry z Koinonie Ján Krstiteľ, aby v spoločenstve s prešovským eparchom Jánom Babjakom SJ slávnostne inaugurovali Realitu tejto komunity v Prešovskej eparchii. Nová Realita má 200 členov a jej zodpovedným je gréckokatolícky kňaz Anton Paríľák, ktorý povedal, že toto spoločenstvo v Prešove kladie dôraz na formáciu rodín. Dôležitým prvkom je duchovný rozhovor a poradenstvo spojené s modlitbou. Komunita Ján Krstiteľ prináša Krista do všetkých oblastí života a to rôznymi spôsobmi: prostredníctvom duchovných cvičení, kurzov, veľkých evanjelizačných akcií a evanjelizácie na námestiach.

Vladyka Ján v homílii počas archijerejskej svätej liturgie povedal: „Všetci sa tešíme, že sa narodilo toto nové spoločenstvo. Uvádzame ho do života v katedrále, ktorá je zasvätená práve sv. Jánovi Krstiteľovi. Ale aj celá Prešovská eparchia je mu zasvätená. Sv. Ján Krstiteľ pripravoval cestu. Komunita sa inšpiruje týmto posledným starozákonným a prvým novozákonným prorokom. Chce ako on pripravovať cestu Kristovi do ľudských sŕdc. Inšpiruje sa aj životom prvých kresťanov. Skláňa sa k slabému človekovi, lebo sa chce podobat' Ježišovi, ktorý nás volá po mene, tak ako povolal mýtnika Léviho. Volá nás, aby sme vyšli zo svojho stereotypu a nasledovali ho“. Citoval aj Apoštolský list pápeža Jána Pavla II. Novo millennio ineunte: „Ak chceme byť verní Božiemu plánu a zodpovedať aj veľkým očakávaniam sveta, v tisícročí, ktoré sa začína, stojí pred nami veľká výzva: urobiť z Cirkvi dom a školu spoločenstva“. „Všetci cítíme hĺbku a aktuálnosť týchto slov. Verím, že aj vaše spoločenstvo bude veľkým prínosom duchovného obrodzenia pre Prešovskú eparchiu“, povedal vladyka.

Na slávnosti sa zúčastnil aj generálny predstavený komunity Alvaro Grammatica z Talianska, zodpovedný komunity z Košíc Milan Bednárík a z Banskej Bystrice Vladimír Beregi.

Koinonia Ján Krstiteľ vznikla 1. januára 1979 v Lorete v Taliansku. Jej zakladateľom je Ricardo Argañaraz. Na Slovensku pôsobí v roku 1995. **Eubomír Petrik**

V Košickej arcidiecéze kraľujú Sabinovčania

V Mestskej športovej hale v Prešove sa tento víkend 13.10.2007 odohral 1. ročník turnaja Košickej arcidiecézy v halovom futbale pre mladých od 15 – 30 rokov. Z 24 zúčastnených tímov si najlepšie viedli chlapi z farnosti Mučeníckej smrti sv. Jána Krstiteľa v Sabinove. Vo finále zdolali tím z Farnosti Božieho milosrdenstva na sídlisku KVP v Košiciach 4:2. Na treťom mieste skončilo družstvo z Gymnázia sv. košických mučeníkov v Košiciach. Tí, v boji o medailové umiestnenie porazili družstvo z farnosti Kapušany. Putovný pohár víťazom odovzdal pomocný biskup Stanislav Stolárík. Otec biskup pri oceňovaní vyzdvihol obzvlášť fair-play hru a povzbudil zúčastnených, aby aj mimo ihriska „hrali“ férovo. Sabinovčania si okrem vecných darov odniesli aj pozvánku na celoslovenský turnaj o pohár predsedu KBS. Turnaj sa bude konať v novembri a Sabinovčania budú reprezentovať Košickú arcidiecézu. **-jk-**